

“ Hocam Vicdanımı ve Gençliğimi Çaldırdım”

En sade vatandaşımızdan en elitimize kadar hayatta ne iş yaparsak yapalım, hayatta yaşadığımız dalgalanmalar sonucu bir yerde kendi kendimizle hesaplaşırız. Bu hesaplaşmaya bizi zorlayan Rabb’imizin fitraten içimize yerleştirdiği manevi terazi “VICDANIMIZDIR.” Örnek mi? Buyurun!

37 Yıl önce görev yaparken bir sabah odama ağlayarak bir öğrenci girdi. Hayrola oğlum niye ağlıyorsun, ne oldu? Dediğimde, “ Hocam beni öğretmen derse almadı, müdür yardımcımız da “Sen her zaman derslere geç geliyorsun diyerek bana geç kalma kâğıdı vermedi.” dedi. Ben de : “ Neden geç kalmayı alışkanlık haline getirdin? Arkadaşların zamanında derse girerken, sen de zamanında gelsen de, derse girip, öğretmenin ve arkadaşlarının dikkatini dağıtmasan olmaz mı?” dediğimde “ Hocam biz Manisa’ya bu yıl geldik. Bağ evinde kalıyoruz. Babam ve ailem geçimimizi ırgatlık ve amelelik yaparak geçiniyoruz. Bağın sahibi, babamın hem onun bağında, hem de diğer bağlarda çalışmamız için müsaade etti. Her gün okula gelmek için bir saate yakın yol yürüyorum.” dedi. Baktım öğrencinin durumu perişan. Öğle yemeklerini de evinden getirdiği kuru bir ekmekle karnını doyurduğunu öğrendim. Öğrencinin bu durumu karşısında bigâne kalamazdım. İlgili Pansiyon müd. Yard. Selim bey ile görüşerek öğle yemeğini pansiyon öğrencileriyle beraber yemesini, geç kalma konusunda bu öğrencimize müsamahalı davranılmasını söyledim. Ertesi yıl da imtihan yaparak öğrenciyi pansiyona parasız yatılı olarak yerleştirerek problemi çözdük. Öğrencimiz R. ile ailesinin memnuniyetini anlatamam.

Evet öğrencimizin R.nin sesiz, sakin, efendi bir kişiliği vardı. Oldukça azimli ve çalışkandı. Öğrenciliği sırasında da koruma derneğinin de desteği oldu. Liseyi bitirdi. Üniversiteyi kazandı. İlk yıllarda irtibatımız vardı. Sonradan bir anda irtibatımız kesildi. R. Beni, ben R.yi unuttum.

Geçtiğimiz günlerde bilmediğim bir numaradan arandım. “ buyurun” dediğimde, “ Sayın hocam sizin yüzünüze bakacak halim yok ama bütün cesaretimi toplayarak sizinle görüşüp helalleşmek istiyorum. “ dediğinde, bir tuhaf oldum. İsmi sordumsa da söylemedi. Netice, randevu verdiğim yerde buluştuk. Aradan tam 37 yıl geçtiği için tanımam mümkün değildi. Kendisini tanıttığında olayı hatırladım ama o yakışıklı R. den eser kalmamıştı. Duvarı yıkan nem, insanı yıkan da gam hesabı, İleri yaşına rağmen sanki benden daha yaşlı görünüyordu. Hal hatır sorduktan sonra R. devamla:

“ Sayın hocam, geçtiğimiz aylarda yeni cezaevinden çıktım. En büyük arzum sizi görmek ve sizinle dertleşmekti. Belki kabul etmezsiniz diye ismimi vermedim. Onun için sizden özür dileyerek halimi arz ederek sizinle sohbet etmek istiyorum. Sizin sohbetinize çok büyük ihtiyacım var.

Sayın Hocam! Sizin beni, benden daha iyi tanıdığınızı biliyorum. Saygılı, arkadaş canlısı olarak bilinirdim. Yaratılışım gereği zayıf olmam nedeniyle devamlı zayıfların yanında olmam, haksızlığa durma gibi özelliklerim vardı. Üniversiteyi kazanınca bir hemşerim vasıtasıyla örgüt sempatanları ile tanıştırıldım. Bu örgütle tanışmadan önce her Türk ve Müslüman gibi ben de Tanrı'nın varlığına birliğine inanan biriydim. Ailemin de durumu gereğince parlak vaatler dolayısıyla öncelikle dağa,

oradan da Haftanın'deki terör kampına götürüldüğümde büyük bir felaketin içine düştüğümü anladım. Halkın önderi olarak lanse edilen şeflerin gerçekte azılı bir halk düşmanı olduğunu gördüm. Dışardaki uzantılarının, çocuklarını nasıl yurt dışında ve özel okullarda okutup, yaz tatillerini ülkemizin sahillerinde lüks otellerde tatillerini yaptırırlarken, buradaki şefler de kendi kardeş ve yakınlarını tehlikeden uzak yerlerde görevlendiriyorlar. Sahipsiz halk çocuklarını da sürekli sahaya sürmekle kan dökmelerini istiyorlar ki, devlete karşı suçlu duruma düşürüyorlar. Çıktığımız bir görevde tehlike büyük olduğu için çatışmadan geri döndüğümüzde örgütün şefi: **“ Niçin sağ döndünüz ki? Keşke hepiniz ölseydiniz de eylemi gerçekleştirmeden dönmeseydiniz. Size hiçbir mazeret kabul edilmeyecek demedim mi?” Olmaz böyle devrimcilik, böyle gerillacılık olmaz. Bir defaki seferde de böyle dönerseniz alacağınız cezayı biliyorsunuz. diye fırça attı.**O an anladım ki örgüt fakir fukara çocuklarının kanından besleniyor.

Masum insanları hunharca katletmenin “ Devrimcilik” sayıldığı, intihar eylemlerine gönderilip pisi pisine ölmenin adının “ şehitlik” olduğu eyleme gidenlerin iradesi dışında meydana gelen terslikler sonucu eylemin yapılamamasını “ Korkaklık “ olarak görülüp cezalandırıldığı örgütte yaşanan sefaleti ve kanı, hele kız çocukların ve kadınların yaşadıkları mağduriyeti anlatmaya dilim varmıyor. Sayın hocam.

Kısacası onlara göre “ Sömürgeci Türkiye Cumhuriyeti Devleti” yıkılması gereken düşman bir devlet. İçerdeki uzantılarıyla, dışardakilerin ağzından çıkan iğreti “ Demokrat” kelimesine hiç, hiç ama kimse kanıp ta o

bataklığın içine düşmesin. Bu örgüt, Kürt örgütü değil, başta Amerikan Conileri olmak üzere Alman'ından, İngiliz'inden, Fransa'sından Yahudi ve Ermeni'sine kadar beynemilel bir teşkilat.

Sayın hocam, itirafçı olarak ben yaptıklarımın cezasını hapisyanede yatmakla dünyalık cezamı çektim. Ama pansiyonda devletimin üç yıl yedirdiği yemeklerle, sizin koruma derneğince giydirdiğiniz, elbise ve ayakkabıların karşılığını nasıl öderim.

Bu örgüt benim:

- 1- Hayallerimle beraber gençliğimi ve vicdanımı çaldı**
- 2- Kendimle birlikte ailemi de perişan ettim. Onları manen büyük yıkıntıya uğrattım.**
- 3- Yıllarca aile ocağımdan uzak kalarak aile hasreti çektim.**
- 4- Hayatımın en değerli anlarını dağlarda ve cezaevinde geçirdim.**

Vicdanımın dışında kayıplarımın hiç birini geri getirmem mümkün değil. Vicdanen de kendimi hain, nankör biri olarak görüyorum. Bu azabı kaldıramıyorum. Zaman zaman intiharı düşünmeme rağmen ona da cesaret edemiyorum. Onun için sizi ziyarete geldim. Ve hiç olmazsa sizin şahsınızda kursağımda lokması olan devletimle, hayırseverlerden helallik istiyorum.” dedi.

R. yi gerçekten telafisi mümkün olmayan büyük bir pişmanlık içinde gördüm ve ona dedim ki: “ R. Günahım yok diye dikilen baştan, günahım çok diye eğilen baş, Rabbimizin yanında bin kat daha hayırlıdır.” Bu söz, benim

değil, ünlü İslam Âlimi İmam- Gazali'nin sözüdür. Bu pişmanlığınız inanıyorum ki İndi İlahide karşılığını bulacaktır. Diyerek R. yi teskin ettim.

Sonuç olarak R.nin anlattıklarından şunu anladım. Siyonist ve Haçlı zihniyeti ülkemin gariban çocuklarını savaştırdıkça ağıtlar Kürtçe, Türkçe ve Arapça, zafer çığılıkları da İngilizce ve İbranice olacaktır.

Umarım devletimiz en kısa zamanda ocakları söndüren bu terör örgütünün üstesinden gelerek bu acıları sonlandıracaktır.www.kadirkeskin.net